

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

XI. Ruituram prorsùs ecclesiasticam disciplinam scribit ad Nicolaum Hincmarus si sententia adversùs Rothadum à iudicibus electis lata infringatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

impactas Episcopis Gallicanis, ac si debita apostolica fedi reverentiam contemnerent viderentur repudiata Episcopi illius appellatione, tum etiam ut Nicolao suppliciter significantur iudicatum ab illis fuisse Rothadum, qui ad iudicium electorum provocaverat, juxta canones Africanos & decreta sancti Gregorij. Hæc sunt verba Hincmari in epistola ad Nicolaum: Cum eo, id est, Rothado, quia vobis placet, cui cuncta bona placent, mittimus vicarios nostros, non ut accusatores ad conflegendum, sed ut à Rothado atque à vicinis nostris, qui causam pleniter ac veraciter aut nesciunt aut scire non volunt, accusati, quod non in contemptum sedis apostolicæ appellentem Rothadum secundum Sardicenses canones sedem apostolicam, sed eum qui ad electorum iudicium de certis capitulis provocavit, juxta Carthaginenses & Africanos canones ac decreta beati Gregorij, regulariter iudicavimus, vestra summæ auctoritati humiliter intimandum.

XI. Demum Hincmarus orat Nicolaum ut rationem habeat canonis Carthaginensis, qui vetat appellari à iudicibus electis, tamen si ij duodecim non essent; cum præfertim in causa Rothadi integer ex consensu partium fuerit iudicum numerus, à quibus dein lata sententia est. Quod si ea sententia infringatur, pessumdari hoc unico facinore auctoritatem Metropolitanorum, funditus everti vigorem ecclesiasticæ disciplinæ, & iudicia synodorum in contemptum abitura, etiam apud laicos. Ut cuncta se res habeat, si post monitiones illas Papa ex speciali gratia, & intuitu misericordiæ, Rothadum restituere velit, nolle se auctoritati ejus obstitere, malle enim se credere multa Nicolao revelata esse quæ aliis sunt abscondita & occulta.

CAPVT XXIV.

Synopsis.

I. Rothadus à Nicolao Papa restitutus est in integrum. Inventata autem Hincmaro depositionis pena si restitutionis executionem impediatur. Vult tamen ut si quid Rothado objicitur, accusatio peragatur apud sedem apostolicam.

II. Regulam prorsus novam invchere conatur Nicolaus, synodum nempe provincialem non posse deponere Episcopum, etiamsi apostolicam sedem non appellaverit, expellendaque esse mandata specialia Summi Pontificis.

III. Contendebat Nicolaus iudicia Episcoporum inter majores causas numerari. quod negabant Galli. Urget Nicolaus, interrogatque quanam tandem cause sint majores si iudicia Episcoporum in eum censum referenda non sunt.

IV. Non contradicit Nicolaus Gallorum regulam, Tom. II.

qui aiebant provocari non posse à iudicibus electis. Sed obliquè agens, ait ei locum esse non posse in causa Rothadi. illum enim non appellasse iudices electos. quod verum est.

V. Rothadus itaque sedem suam recepit. Sed tamen Galli non dicebant à regulis suis. Probatur ex Hincmaro, qui synodi iudicium contendit non fuisse casatum, sed Rothado humiliter poscenti veniam ab apostolica sede datam. Synodum vero Gallicanam his decretis paruisse, ut præcipiunt antiqua regula.

VI. Galli optimo jure contendebant appellari non posse à iudicibus electis. Nicolai tamen desiderium consentaneum prorsus rationi erat. Rothadus enim non appellaverat expressè iudices. Præterea, pendente appellatione nihil temerari debuit inconsulta sede apostolica.

VII. Certa est regula, appellari non posse à iudicibus electis. Cui & Romani Pontifices assentiuntur. Apud Græcos vetita erat appellatio à sententia iudicum electorum.

VIII. Appellari non posse à iudicibus electis existimabat etiam divi Bernardus.

I. ROMAM itaque profectus Rothadus Episcopus Sueffionensis juxta præceptum Nicolai, illic semestrem integrum commoratus est, adventum vicariorum Episcoporum expectans. Sed cum illi se per literas excusassent, eo prætextu, quod Italia undique obsepta esset armis hostium, significassentque præterea impositam sibi non fuisse curam accusandi Rothadum, Nicolaus congregato Romæ Concilio anno DCCC LXV. Rothadum in eum statum restituit in quo erat ante sententiam excommunicationis & depositionis in illum latam. Tum Regem Carolum Calvum orat ut decreti hujus executionem protegat, Episcopumque illum restitui jubeat. Hincmarum verò objurgans, depositionis penam intendit si decreti hujus executionem impediatur. Declarat tamen eam sibi mentem esse ut si quid Rothado objicitur, accusatio institui & peragi possit apud apostolicam sedem.

Nicol. ep. 44i ad Carolum.

II. Sed in primis consideranda est epistola Nicolai ad Episcopos Gallicanos, in qua rationem reddit eorum quæ à se gesta erant in causa Rothadi. Et tamen cum contemni & atteri turpe ac fordidum arbitraretur, ac ulcisci vellet auctoritatem suam, quam in eo violatam esse existimabat quod Episcopi dejecti appellationem admittere iudices nollent, regulam invchere conatur non solum canonibus receptis & decessorum suorum praxi contrariam, sed etiam variis fuimet constitutionibus in superioribus epistolis contentis. Itaque regula ab eo proposita, pompæ nimirum plena, est hæc, synodum provincialem non posse deponere Episcopum, etiamsi apostolicam sedem non appellaverit, expectandaque esse mandata specialia Summi Pontificis. Diferta in eam

Zz ij